

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Jabłoński

Protokolant: Lena Szulińska

Przy udziela Prokuratora: Piotra Bednarza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 17.08.2015 r., 22.09.2015 r., 10.11.2015 r., 22.12.2015r., 26.08.2016 r., 21.10.2016 r., 21.02.2017 r., 12.04.2017 r.

sprawy przeciwko **K. B. c. W. i A. z d. S., ur. (...) w W.,**

oskarżonej o to, że:

1. w okresie od (...) roku do (...) roku w W., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy (...) Sp. z o.o. i będąc zobowiązaną na mocy Ustawy Prawo Upadłościowe i Naprawcze do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w przypadku wystąpienia podstawy, pomimo zaprzestania regulowania zobowiązań i powstania tym samym warunków uzasadniających ogłoszenie upadłości w/w Spółki, nie zgłosiła takiego wniosku w Sądzie, czym działała na szkodę wierzycieli Spółki, tj. o czyn z art. 586 ksh;

2. w okresie od (...) roku do (...) roku nie sporządziła, będąc osobą zobowiązaną i uprawnioną do prowadzenia spraw firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W. przy ul. (...), sprawozdania finansowego za rok (...), tj. o czyn z art. 77 pkt. 2 Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. 02.76.694 z późn. zm.);

(...) w okresie od (...) roku do (...) roku nie sporządziła, będąc osobą zobowiązaną i uprawnioną do prowadzenia spraw firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W. przy ul. (...), sprawozdania finansowego za rok (...), tj. o czyn z art. 77 pkt.2 Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. 02.76.694 z późn. zm.)

(...) w okresie od (...) roku do (...) roku nie sporządziła, będąc osobą zobowiązaną i uprawnioną do prowadzenia spraw firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W. przy ul. (...), sprawozdania finansowego za rok (...), tj. o czyn z art. 77 pkt.2 Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. 02.76.694 z późn. zm.)

5. w okresie od (...) roku do (...) roku nie sporządziła, będąc osobą zobowiązaną i uprawnioną do prowadzenia spraw firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W. przy ul. (...), sprawozdania finansowego za rok (...), tj. o czyn z art. 77 pkt.2 Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. 02.76.694 z późn. zm.);

6. w okresie od (...) roku do (...) roku nie sporządziła, będąc osobą zobowiązaną i uprawnioną do prowadzenia spraw firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W. przy ul. (...), sprawozdania finansowego za rok (...) tj. o czyn z art. 77 pkt.2 Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. 02.76.694 z późn. zm.);

7. w okresie od (...) roku do (...) roku nie złożyła do Krajowego Rejestru Sądowego rocznego sprawozdania finansowego firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W. przy ul. (...) za rok (...), pełniąc funkcję kierownika jednostki w rozumieniu Ustawy o rachunkowości, jako prezes zarządu w/w Spółki, wbrew ustawowemu obowiązkowi nałożonemu na zarząd, tj. o czyn z art. 79 pkt.(...) Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. 02.76.694 z późn. zm.);

8. w okresie od (...) (...) roku do (...) (...) roku nie złożyła do Krajowego Rejestru Sądowego rocznego sprawozdania finansowego firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W. przy ul. (...) za rok (...), pełniąc funkcję kierownika jednostki w rozumieniu Ustawy o rachunkowości, jako prezes zarządu w/w Spółki, wbrew ustawowemu obowiązkowi nałożonemu na zarząd, tj. o czyn z art. 79 pkt.(...) Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. 02.76.694 z późn. zm.);

9. w okresie od (...) (...) roku do (...) (...) roku nie złożyła do Krajowego Rejestru Sądowego rocznego sprawozdania finansowego firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W. przy ul. (...) za rok (...), pełniąc funkcję kierownika jednostki w rozumieniu Ustawy o rachunkowości, jako prezes zarządu w/w Spółki, wbrew ustawowemu obowiązkowi nałożonemu na zarząd, tj. o czyn z art. 79 pkt.(...) Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. 02.76.694 z późn. zm.);

10. w okresie od (...) (...) (...) roku do (...) (...) (...) roku nie złożyła do Krajowego Rejestru Sądowego rocznego sprawozdania finansowego firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W. przy ul. (...) za rok (...), pełniąc funkcję kierownika jednostki w rozumieniu Ustawy o rachunkowości, jako prezes zarządu w/w Spółki, wbrew ustawowemu obowiązkowi nałożonemu na zarząd, tj. o czyn z art. 79 pkt.(...) Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. 02.76.694 z późn. zm.);

11. w okresie od (...) (...) (...) roku do (...) (...) (...) roku nie złożyła do Krajowego Rejestru Sądowego rocznego sprawozdania finansowego firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W. przy ul. (...) za rok (...) pełniąc funkcję kierownika jednostki w rozumieniu Ustawy o rachunkowości, jako prezes zarządu w/w Spółki, wbrew ustawowemu obowiązkowi nałożonemu na zarząd, tj. o czyn z art. 79 pkt.(...) Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. 02.76.694 z późn. zm.)

orzeka:

I. Na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko K. B. warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby.

II. Na podstawie art. 67 § (...) kk zobowiązuje oskarżoną do informowania Sądu o przebiegu okresu próby, nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. J. wynagrodzenie za obronę z urzędu w kwocie 2352 zł + podatek VAT.

IV. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną od opłaty, a koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

III K 103/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie. K. B. pełniła funkcję prezesa zarządu spółki M. sp z o.o. , która zajmowała się usługami reklamowymi. Od końca (...) roku sytuacja ekonomiczna spółki stopniowo się pogarszała. Zobowiązania spółki zaczęły przeważać nad kapitałem i stan ten utrzymywał się, pomimo faktu prowadzenia bieżącej działalności i regulowania należności spółki przynajmniej częściowo. Sytuacja spółki w końcu roku (...) już rodziła obowiązek złożenia wniosku o upadłość, który co do daty konkretyzował się w okresie dwóch tygodni od zaakceptowania i podpisania sprawozdania finansowego za (...) które powinno powstać do (...). (k- 410). Takiego wniosku oskarżona nie złożyła będąc od dnia (...) (...) roku (wobec rezygnacji złożonej dnia poprzedniego przez drugiego z członków) jedynym członkiem zarządu spółki.

Od (...) roku nie były także sporządzane sprawozdania finansowe za kolejne roczne okresy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: wyjaśnień oskarżonej K. B. (k- 5096-5097), zeznań świadków: J. R. (k- 36-37, 4967), B. D. (1) (k- 225,256,4967), R. K. (k- 211,4968), J. Ż. (1) (k- 343-344, 4968-4970), P. K. (k-281-282, 4994), A. O. (k- 46-47, 4997), W. P. (k- 346, 5003), A. K. (k-5060), opinii

uzupełniającej biegłej B. D. (2) (k- 5074-5075) oraz dokumentów zaliczonych do materiału dowodowego według wykazu z k- 5098.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej jak i zeznaniom świadków co do zasadniczych zarysów kondycji firmy i problemów z płatnościami zarówno własnymi jak i od kontrahentów gdyż korespondują one między sobą. Także wyjaśnienia oskarżonej co do swojego zakresu wiedzy i faktycznej pozycji w spółce zbieżne są zasadniczo z zeznaniami J. Ż. (2) czyli pełnomocnika spółki i nie były przez Sąd kwestionowane.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego materiału dowodowego wina oskarżonej w zakresie zarzucanych jej czynów nie budzi wątpliwości.

K. B. była w latach objętych zarzutami czyli co najmniej od (...) do (...) prezesem zarządu spółki M.. Z tego tytułu była uprawniona ale też i zobowiązana do prowadzenia spraw spółki, w tym i sporządzania sprawozdań finansowych za okres upływającego roku. Takie sprawozdania jednak nie powstały, a co za tym idzie nie zostały złożone w Krajowym Rejestrze Sądowym. Nie istnieją okoliczności mogące usprawiedliwić zaniechanie oskarżonej w tym względzie. Z jej usytuowania we władzach spółki czyli funkcji prezesa zarządu wynikało to, że była kierownikiem jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości i to właśnie ona odpowiadała za wykonanie przez spółkę obowiązków natury formalnej czyli między innymi sporządzenia sprawozdania finansowego i złożenia go w KRS. Wskazywane przez oskarżoną ograniczenie jej wiedzy co do bieżących spraw spółki i pozostawienie jej faktycznego prowadzenia innej osobie nie zwalnia jej od odpowiedzialności. Prezes zarządu spółki sam wybiera sposób w jaki kieruje jej pracą i zakres swojego faktycznego nadzoru oraz zakres wiedzy jaki o obowiązkach (w tym wynikających z ustawy o rachunkowości) takiego podmiotu i siebie jako jego kierownika posiada. Bierze też na siebie ryzyko konsekwencji zaniechań. Jeżeli pozostawia swoje faktyczne prerogatywy innej osobie i nie dość wnikliwie zajmuje się sprawami spółki to jest to wyłączny (i na ogół błędny) wybór takiego prezesa. Nie uwalnia go to jednak (tak jak oskarżonej w niniejszej sprawie) od odpowiedzialności. Skoro oskarżona chciała pełnić taką funkcję, to była zobowiązana do tego aby znać obowiązki jakie wynikają z ustawy o rachunkowości i dopilnować ich wykonania w dowolny, byle skuteczny sposób lub wykonać je osobiście. Żadnego z tych działań nie podjęła i tym samym wyczerpała znamiona czynów z art. 77 pkt 2 i 79 pkt (...) ustawy o rachunkowości w odniesieniu do czynów z pkt 2-11 aktu oskarżenia. Nie może także usprawiedliwiać oskarżonej fakt podnoszony przez nią czyli brak części dokumentów księgowych do jakich utracono dostęp w chwili powstania sporu z wynajmującym lokal. Oskarżona nie podjęła prób odtworzenia tej dokumentacji poprzestając na stwierdzeniu że nie ma pojęcia co się z nimi stało. Ponadto w żaden sposób nie tłumaczyłoby to zaniechań z lat poprzednich.

Co do zarzutu z pkt 1 to opinia biegłej uzupełniona na terminie rozprawy 21 października 2016r nie pozostawia wątpliwości, że pasywa spółki przekraczały jej majątek i że stan taki był od początku (...). i w zasadzie utrzymywał się przez cały badany przez biegłą okres. Wystąpiła zatem przesłanka do złożenia wniosku o upadłość, czego oskarżona jako prezes zarządu spółki nie zrobiła. Tak jak wskazano powyżej sama ograniczając zakres swojej wiedzy o stanie spółki, w tym także w zakresie jej sytuacji finansowej rodzącej obowiązek złożenia wniosku o upadłość nie ograniczała swojej odpowiedzialności. Faktem jest, że spółka w sensie bieżącej działalności funkcjonowała i częściowo spłacała swoje zobowiązania. Niemniej jednak występował w niej stały stan ekonomiczny skutkujący obowiązkiem złożenia wniosku o upadłość. Oskarżona jako prezes zarządu miała obowiązek taki wniosek złożyć w dwóch przypadkach: kiedy spółka zaprzestanie regulowania swoich zobowiązań (tak nie było) lub kiedy wartość pasywów przewyższy aktywa (a tak właśnie było). To do niej należało takie zorganizowanie sobie pracy aby mieć wgląd we wskaźniki ekonomiczne na tyle głęboki aby samodzielnie lub przy pomocy podmiotu fachowego wykryć moment spełnienia się przesłanki do złożenia wniosku o upadłość i taki wniosek złożyć. Jeżeli nie była w stanie tego zrobić mogła od odpowiedzialności karnej uchronić się tylko na dwa sposoby. Nie podejmując się kierowania spółką lub rezygnując z jej kierowania. Skoro zdecydowała inaczej, to nie składając w okresie objętym zarzutem wniosku o upadłość wyczerpała znamiona czynu z art. 586 ksh.

Na marginesie jedynie można wskazać, że przyjęta przez oskarżoną linia obrony, gdyby została uznana za skuteczną prowadziłaby do sytuacji absurdalnej. Oto władze spółki nie ponosiłyby odpowiedzialności z powodu niedostatecznej wiedzy, a pozostałe osoby działające w spółce i jej pracownicy też nie odpowiedzialiby z racji braku funkcji kierowniczych. Tym samym znaczna część przepisów karnych ustawy o rachunkowości, ksh i pokaźna część przepisów kodeksu skarbowego byłaby przepisami martwymi.

Sąd zdecydował się na zastosowanie wobec oskarżonej dobrodziejstwa środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania. Sąd zauważa, że wprowadzenie własnej rezygnacja z zasadniczej części wiedzy o spółce nie uwalnia oskarżonej od odpowiedzialności, jednak przekroczenia prawa jakich się wskutek tego dopuściła nie znamionują się praktycznie żadnym ładunkiem złej woli po jej stronie. Ponadto wszystkie czyny za wyjątkiem opisanego w pkt. 1 mają charakter formalny i dopuszczenie się ich w dobie powszechnej niemal dostępności do internetu i możliwości zapoznania się z faktami oraz opiniami o firmie w ciągu kilku minut zmniejszają nieco znaczenie sporządzania i składania sprawozdań finansowych dla obiegu informacji na rynku. W zakresie zaś dotyczącym niezłożenia wniosku o upadłość Sąd dostrzega wagę pewnej nieregularności dochodów oraz nadziei na to, że kontrahenci spółki uregulują swoje wobec niej zobowiązania. Mogło to w pewnym zakresie przekonywać (choć niezasadnie) oskarżoną o możliwości szybkiej poprawy kondycji i tym bardziej zmniejszać motywację do badania czy jest ona tak zła, że wiedzie do konieczności złożenia wniosku o upadłość. Także pewien wpływ czasu od najbliższych dniowi dzisiejszemu dat czynów powoduje, że na zachowania oskarżonej należy spojrzeć z dystansem w sensie represji karnej. Dlatego też Sąd warunkowo umorzył postępowanie uznając okres próby 2 lat za wystarczający i nakładając relatywnie mało uciążliwy obowiązek skutkujący wystarczającą kontrolą jego przebiegu.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji wyroku.